

Katechizm Kościoła o Obowiązках Rodziców:

2221 Płodność miłości małżeńskiej nie ogranicza się jedynie do przekazywania życia dzieciom, lecz powinna obejmować ich wychowanie moralne i formację duchową. "To zadanie wychowawcze jest tak wielkiej wagi, że jego ewentualny brak z trudnością dałby się zastąpić" 13 . Rodzice mają pierwszorzędne i niezbywalne prawo oraz obowiązek wychowania 14 .

2222 Rodzice powinni uważać swoje dzieci za dzieci Boże i szanować je jako osoby ludzkie. Wychowują oni swoje dzieci do wypełniania prawa Bożego, ukazując samych siebie jako posłusznych woli Ojca niebieskiego.

2223 Rodzice pierwsi są odpowiedzialni za wychowanie swoich dzieci. Wypełniają tę odpowiedzialność najpierw przez założenie ogniska rodzinnego, w którym panuje czułość, przebaczenie, szacunek, wierność i bezinteresowna służba. Dom rodzinny jest właściwym miejscem kształtowania cnót. Wychowanie to wymaga nauczania się wyrzeczenia, zdrowego osądu, panowania nad sobą, które są podstawą wszelkiej prawdziwej wolności. Rodzice powinni uczyć dzieci podporządkowywać "wymiarom materialnym i instynktownym... wymiarom wewnętrznym i duchowym" 15 . Na rodzicach spoczywa poważna odpowiedzialność za dawanie dobrego przykładu swoim dzieciom. Jeśli potrafia przyznać się przed nimi do swoich błędów, będą mogli lepiej kierować dziećmi i je poprawiać:

Kto miłuje swego syna, często używa na niego różgi, aby na końcu mógł się nim cieszyć (Syr 30,1-2). A wy, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je, stosując karcenie i napominanie Pańskie! (Ef 6, 4).

2224 Dom rodzinny stanowi naturalne środowisko wprowadzania dzieci w solidarność i odpowiedzialność wspólnotową. Rodzice powinni uczyć swoje dzieci unikania fałszywych ustępstw i poniżania się, które stanowią zagrożenie dla każdej społeczności ludzkiej.

2225 Przez łaskę sakramentu małżeństwa rodzice otrzymali zadanie i przywilej ewangelizowania swoich dzieci. Możliwie jak najwcześniej powinni wprowadzać swoje dzieci w tajemnicę wiary, której są dla nich "pierwszymi zwiastunami" 16 . Od wczesnego dzieciństwa powinni włączać je w życie Kościoła. Rodzinny styl życia może rozwijać zdolność do miłości, która na całe życie pozostanie autentycznym początkiem i podporą żywej wiary.

2226 Rodzice powinni rozpocząć wychowanie do wiary od wczesnego dzieciństwa. Zaczyna się ono już wtedy, gdy członkowie rodziny pomagają sobie wzrastać w wierze przez świadectwo życia chrześcijańskiego zgodnego z Ewangelią. Katecheza rodzinna poprzedza i ubogaca pozostałe formy nauczania wiary i towarzyszy im. Zadaniem rodziców jest nauczyć swoje dzieci modlitwy oraz pomóc im odkryć powołanie jako dzieci Bożych 17 . Parafia jest wspólnotą eucharystyczną i ośrodkiem życia liturgicznego rodzin chrześcijańskich; jest ona podstawowym miejscem katechezy dzieci i rodziców.

2227 Z kolei dzieci przyczyniają się do wzrostu swoich rodziców w świętości 18 . Wszyscy razem i każdy z osobna powinni wielkodusznie i niestrudzenie udzielać sobie nawzajem przebaczenia, jakiego domagają się zniewagi, klótnie, niesprawiedliwości i zaniedbania. Sugeruje to wzajemna życzliwość. Wymaga tego miłość Chrystusa 19 .

2228 W okresie dzieciństwa szacunek i życzliwość rodziców przejawiają się przede wszystkim w trosce i uwadze, jaką poświęcają oni wychowywaniu swoich dzieci, zaradzaniu ich potrzebom materialnym i duchowym. W miarę wzrastania dzieci ten sam szacunek i to samo poświęcenie skłaniają rodziców do wychowywania ich do prawidłowego używania rozumu i wolności.

2229 Rodzice, jako pierwsi odpowiedzialni za wychowanie swoich dzieci, mają prawo wybrać dla nich szkołę, która odpowiada ich własnym przekonaniom. Jest to podstawowe prawo. Rodzice - w takiej mierze, w jakiej to możliwe mają obowiązek wyboru szkół, które najlepiej pomogą im w wypełnianiu zadań wychowawców chrześcijańskich. Władze publiczne mają obowiązek zagwarantować to prawo rodzicom i zapewnić konkretne warunki jego urzeczywistnienia.

2230 Dorastające dzieci mają obowiązek i prawo wybrać zawód i stan życia. Powinny wypełniać te nowe zadania życiowe w zaufaniu do swoich rodziców, chętnie prosząc ich o opinie oraz rady i przyjmując je od nich. Rodzice powinni czuć, by nie ograniczać swoich dzieci ani w wyborze zawodu, ani w wyborze współmałżonka. Obowiązek delikatności nie zabrania im, lecz wprost przeciwnie, zobowiązuje ich do pomagania dzieciom przez mądre rady, zwłaszcza wtedy gdy dzieci mają zamiar założyć rodzinę.

2231 Niktórzy nie zawierają małżeństwa, aby móc zaopiekować się swoimi rodzicami lub rodzeństwem, by poświęcić się bardziej sprawom zawodowym lub też z innych szlachetnych pobudek. Mogą oni bardzo przyczynić się do wzrostu dobra rodziny ludzkiej.

IV. Rodzina i Królestwo Boże

2232 Więzy rodzinne, chociaż są ważne, nie mają charakteru absolutnego. Podobnie jak dziecko wzrasta coraz bardziej ku dojrzałości oraz samodzielności ludzkiej i duchowej, tak rozwija się i umacnia jego szczególne powołanie, które pochodzi od Boga. Rodzice powinni uszanować to powołanie i ułatwić dzieciom odpowiedź na nie. Trzeba uzmysłwić sobie, że pierwszym powołaniem chrześcijanina jest pójście za Jezusem : "Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien" (Mt 10, 37).

2233 Zostać uczniem Chrystusa oznacza przyjęcie zaproszenie do przynależenia do rodziny Bożej, do życia zgodnego z Jego sposobem życia: "Kto pełni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten jest Mi bratem, siostrą i matką" (Mt 12, 50). Rodzice powinni uszanować i przyjąć z radością oraz wdzięcznością skierowane do któregoś z dzieci wezwanie Pana do pójścia za Nim w dziewictwie dla Królestwa niebieskiego, w życiu konsekrowanym lub w posłudze kapłańskiej.

Warto zajrzeć, warto przeczytać, warto promować:

audycje dla małżonków i rodziców - www.radiomaryja.pl każdy wtorek 21.40; -rady pedagoga i psychologa o 10.30 www.raznazawsze.pl; www.spotkaniamazalenskie.pl www.tolle.pl; www.rodzinnia.pl www.vocatio.com.pl

Osobowość plus dla rodziców, *Florance Littauer*
ABC komunikacji w rodzinie, *Jean Monbourquette*
Wychowanie jest możliwe dzisiaj, *Winfried Wermter*
Z rodzicami spokojnie o młodych, *ks. P. Pawlukiewicz*

Do użytku wewnętrznego, opracowanie.: o. Romuald o.romuald@szensztat.pl

IV PRZYKAZANIE DLA RODZICÓW

Podstawą prawdziwej miłości do dziecka jest autentyczna miłość między małżonkami, zaś podstawą miłości zarówno małżeńskiej, jak rodzicielskiej jest oparcie w Bogu, właśnie to Boże ojcostwo.

www.akademia-rodziny.pl

Kiedy małżonkowie starają się o to, ażeby samych siebie składać sobie wzajemnie w darze, kształtują w sobie w ten sposób prawidłowe postawy rodzicielskie. Przecież w wychowaniu dziecka chodzi nie tylko o to, żeby się dla niego poświęcać. Chodzi o to, żeby się poświęcać w sposób mądry - tak, aby wychować je do prawdziwej miłości.

Do prawdziwej miłości wychowuje się także wymagając, ale tylko miłując można wymagać. Można wymagać, wymagając od siebie. Dlatego też ze względu na dobro przyszłego pokolenia ważne jest, aby małżonkowie utrwalali, uszlachetniali i pogłębiali swoją wzajemną miłość. Wtedy również ich dzieci będą w stanie założyć kiedyś prawdziwie chrześcijańskie rodziny i będą umiały kochać swoich rodziców.

Jan Paweł II, Kielce 1991

www.szensztat.pl

Ten ironiczny dokument opublikowany został przez policję w Houston (USA) na podstawie zeznań młodocianych przestępców. Ukazuje on najczęściej popełniane błędy wychowawcze.

Policja ostrzega, że notorycznie popełnianie tych błędów, kończy się „wychowaniem” rasowych chuliganów.

Chcąc uchronić dzieci od zła, wystarczy działać przeciwnie. Wymaga to samozaparcia, konsekwencji i jedności działań wychowawczych rodziców i wychowawców zastępczych.

„10 najczęściej popełnianych dzisiaj błędów wychowawczych:

1. Od wczesnych lat należy dziecku dać wszystko, czego tylko pragnie !

2.Trzeba śmiać się z jego śliskich i grubiańskich słów ! Będzie ono uważać się za mądre i dowcipne.

3. Należy je odgradzić od wszelkich wpływów religijnych ! Żadnej wzmianki o Bogu. Nie posyłać na religię, nie nakłaniać do Kościoła. Gdy dorośnie, samo wybierze sobie religię i światopogląd.

4. Nie wolno mówić dziecku, że źle postępuje. Nigdy ! Biedactwo gotowe nabawić się kompleksu winy. A co będzie, gdy później przydarzy mu się nieszczęście – np. gdy je zaaresztują za kradzież samochodu ? Ile się nacierpi w przekonaniu, że całe społeczeństwo je prześladowa.

5. Konsekwentnie należy robić wszystko za dziecko ! Gdy porozrzuca dookoła siebie rzeczy, sami podnieście i połóżcie na swoim miejscu. W ten sposób nabierze przekonania, iż odpowiedzialność za to co robi nie spoczywa na nim, lecz na otoczeniu.

6. Pozwolić dziecku, aby wszystko czytało, wszystko oglądało i wszystkiego spróbowało ! Tylko w taki sposób nabierze doświadczenia i pozna co dla niego jest dobre, a co złe.

7. Trzeba kłócić się zawsze w jego obecności ! Jeśli Wasze małżeństwo się rozleci, dziecko nie będzie zaszokowane.

8. Dawać mu tyle pieniędzy, ile zechce ! Niech nie musi ich zarabiać. Byłoby rzeczą tragiczną, gdyby musiało się tak męczyć, jak wy kiedyś.

9. Zaspokajać wszystkie jego potrzeby i życzenia ! Niech odżywia się jak najlepiej, używa trunków i narkotyków, ma wszystkie wygody. Gdyby odczuwało jakiś brak, nie będzie sobą, stanie się człowiekiem nerwowym, obdarzonym kompleksami.

10. Stawać zawsze w obronie dziecka ! Obojętnie z kim popadnie w tarapaty: nauczycielami, sąsiadami czy policją. Nie wolno dopuścić, by mu ktoś wyrządził krzywdę; tylko ono może bezkarnie krzywdzić innych (poczynając od babci, kolegów itp.).

.....
„Czego się Jaś nie nauczy – Jan nie będzie umiał”

JAK DOBRZE WYCHOWAĆ DZIECI ?

Drodzy Rodzice i Wychowawcy ! Na tej stronie podana jest jedna z lepszych wskazówek, do jakich wartości wychować dzieci. Pomóżcie Waszym pociechom, „zbierać” ten symboliczny bukiet kwiatów. Czuwajcie, aby nikomu z nich nie został on zabrany. **Jeśli dzieci zdobędą te kwiaty, to wystarczy im to, aby były szczęśliwe.**

por. Sny św. Jana Bosco,
jednego z największych wychowawców

„Ten bukiet kwiatów przedstawia cnoty, które najbardziej podobają się Bogu. Róża oznacza miłość, fiołek pokorę, słonecznik posłuszeństwo, goryczka (dzwonki) pokutę i umartwienie, kłosa zboża częstą Komunię Świętą; lilia jest symbolem czystości. Bluszcz lub barwinek mówi nam, że wszystkie te cnoty muszą być wciąż ćwiczone i oznacza wytrwałość”.

(Św. Dominik Savio -wychowanek Jana Bosco)

Rozmowa nastolatka z rodzicem

NIE psuj mnie. Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego, czego się domagam. To tylko próba sił z mojej strony.

NIE bój się stanowczości.

Właśnie tego potrzebuję - poczucia bezpieczeństwa.

NIE bagatelizuj moich złych nawyków.

Tylko ty możesz pomóc mi zwalczyć zło póki jest to jeszcze w ogóle możliwe.

NIE rób ze mnie większego dziecka niż jestem.

To sprawia, że przyjmuję, postawę głupio dorosłą.

NIE zwracaj mi uwagi przy innych ludziach,

jeśli nie jest to absolutnie konieczne.

O wiele bardziej przejmuję się tym co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy.

NIE chroń mnie przed konsekwencjami.

Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych.

NIE przejmuj się za bardzo, gdy mówię,

że cię nienawidzę. To nie ty jesteś moim wrogiem, lecz twoja miażdżąca przewaga.

NIE zwracaj zbytnej uwagi

na moje drobne dolegliwości.

Czasami wykorzystuję je, by przyciągnąć twoją uwagę.

NIE zrzędz. W przeciwnym razie muszę się

przed tobą bronić i robię się głuchy.

NIE dawaj mi obietnic bez pokrycia.

Czuję się przeraźliwie stłamszony,

kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

Ze skarbcza
Życiowej mądrości:

„ Jak lato bez wiosny
mieć chcieli, którzy chcą
żeby młodzi nie szaleli!”

J. Kochanowski

„Jak za młodu
drzewka
nie nagniesz,
nie zrobisz
z nim nic,
gdy podrośnie”.

„Gdy dzieci są małe
należy rozmawiać
z nimi o Bogu.
Gdy są duże
należy więcej
z Bogiem rozmawiać
o dzieciach”.

„Czym skorupka
za młodu nasiąknie,
tym na starość trąci”.

NIE zapominaj, że jeszcze trudno mi jest precyzyjnie wyrazić myśli. To dlatego nie zawsze się rozumiemy.

NIE sprawdzaj z uporem maniaka mojej uczciwości. Zbyt łatwo strach zmusza mnie do kłamstwa.

NIE bądź niekonsekwentny. To mnie ogłupia i wtedy tracę całą moją wiarę w ciebie.

NIE odtrącaj mnie, gdy dręcę cię pytaniami.

Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić cię o wyjaśnienia poszukam ich gdzie indziej.

NIE wmawiaj mi, że moje lęki są głupie.

One po prostu są.

NIE rób z siebie nieskazitelnego ideału.

Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia.

NIE wyobrażaj sobie, iż przepraszaając mnie

stracisz autorytet. Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej nawet ci się nie śniło.

NIE zapominaj, że uwielbiam wszelkiego rodzaju

eksperymenty. To po prostu mój sposób na życie, więc przymknij na to oczy.

NIE bądź ślepy i przyznaj, że ja też rosnę.

Wiem jak trudno dotrzymać mi kroku w tym galopie, ale zrób co możesz, żeby nam się to udało.

NIE bój się miłości. Nigdy.

„**Stoimy bezsilni wobec dzisiejszej młodzieży**, bo mimo tak wielu wspaniałych metod pedagogicznych nie jesteśmy w stanie osiągnąć celu. Co z tego wynika? Niedowartościowanie łaski. Na co zatem należy zwrócić większą uwagę? Trzeba nam mocniej nastawić się na potęgę działania Bożej łaski w sercach młodych ludzi.

Kto nie nastawi się dzisiaj w sposób nadprzyrodzony (do wychowania młodzieży), ten utraci zdrowie, nerwy, pewność, równowagę, a także płodność swojej wychowawczej działalności. To, czego musimy się mocno trzymać, to wiara w to, że Bóg przygotował wiele łask dla naszej młodzieży”.
J.Kentenich -założyciel pedagogicznego Ruchu z Szensztat

www.rozaniecrodzicow.pl - modlitwą i postem

Internetowa pierwsza pomoc

www.wychowawca.pl –miesięcznik dla nauczycieli i wychowawców

www.familiae.pl – domy samotnej matki, poradnie rodzinne

www.adonai.pl - pomoc duchowa- różne problemy

www.rcs.org.pl - Ruch Czystych Serc

www.anonimowi-alkoholicy.org.pl

www.nadzieja.net.pl - dla zniewolonych narkotykami

www.kuwolnosci2.republika.pl - dla zniewolonych onanizmem

www.odwaga.oaza.org.pl - pomoc duchowa i terapeutyczna dla osób o skłonnościach homoseksualnych. www.sekty.net

